

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 3Co/107/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8413209624
Dátum vydania rozhodnutia: 03. 02. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ladislav Duditš
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2016:8413209624.1

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach v právnej veci navrhovateľa Intrum Justitia Debt Finance AG, so sídlom vo Švajčiarsku, 6300 Zug, Industriestrasse 13C, IČO: CHE-100.023.266, zastúpeného JUDr. Jánom Šoltésom, advokátom, so sídlom v Bratislave, Karadžičova 8, proti odporcovi P. Z., K.. XX.X.XXXX, O. B. W. Š.I., R. Q. XX, t. č. na neznámom mieste zastúpenému opatrovníkom Q.. B. J., vyšším súdnym úradníkom Okresného súdu Rožňava, za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporcu Združenie na ochranu spotrebiteľov OBRANA, so sídlom v Košiciach, Park Angelinum 2, IČO: 42 326 923, zastúpeného Mgr. Petrom Masarovičom, advokátom, so sídlom v Košiciach, Park Angelinum 2, v konaní o zaplatenie 428,80 eur s prísl., o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Spišská Nová Ves č.k. 8C/101/2014-98 z 13.11.2014 takto

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok vo výroku o trovách konania v právnom vzťahu medzi navrhovateľom a vedľajším účastníkom na strane odporcu.

Navrhovateľ je povinný nahradiť vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu trovy odvolacieho konania v sume 22,98 eur na účet právneho zástupcu Mgr. Petra Masaroviča do 3 dní od právoplatnosti uznesenia.

odôvodnenie:

Okresný súd Spišská Nová Ves (ďalej len „súd prvého stupňa“) napadnutým rozsudkom návrh zamietol. Odporcovi náhradu trov konania nepriznal. Navrhovateľa zaviazal zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu na účet jeho právneho zástupcu náhradu trov konania titulom trov právneho zastúpenia sumu vo výške 75,84 eur do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

Rozsudok odôvodnil tým, že navrhovateľ sa návrhom doručeným súdu prvého stupňa dňa 24.9.2013 domáhal, aby súd prvého stupňa uložil odporcovi povinnosť zaplatiť mu sumu 428,80 eur s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 428,80 eur od 5.10.2012 do zaplatenia, ako aj nahradiť trovy konania. Návrh odôvodňoval tým, že odporca so spoločnosťou GE Money, a.s. (právny predchodca navrhovateľa) uzatvoril dňa 16.12.2005 zmluvu o úvere, na základe ktorej mu bol poskytnutý úver vo výške 358,46 eur, ktorý sa odporca zaviazal splatiť v 9 mesačných splátkach po 39,83 eur. Odporca si svoju povinnosť nesplnil, preto právny predchodca navrhovateľa dňa 19.12.2008 vypovedal zmluvu o úvere.

Súd prvého stupňa po vykonanom dokazovaní vec právne posúdil v zmysle § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“), § 2 písm. a/, b/ zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch (ďalej len „zákon“), § 3 ods. 1, 2 zákona, § 5b zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa v znení neskorších predpisov, § 100 ods. 1 veta prvá OZ, § 101 OZ a dospel k záveru o premlčaní nároku navrhovateľa, keďže súd prihliadol na námietku premlčania vznesenú vedľajším účastníkom na strane odporcu a konštatoval, že navrhovateľ podal na súd prvého stupňa návrh na začatie konania dňa 24.9.2013 a to po uplynutí trojročnej premlčacej doby v zmysle § 101 OZ. Vzhľadom k tomu návrh voči odporcovi zamietol.

O náhrade trov konania rozhodol v zmysle § 142 ods. 1 O.s.p. a v kontexte ust. § 137 OZ. Odporca bol v konaní plne úspešný, ale náhradu trov konania si neuplatnil, preto mu ich náhradu súd nepriznal, ale vzhľadom na to, že vedľajší účastník na strane odporcu si náhradu trov konania riadne a včas uplatnil, súd prvého stupňa v zmysle vyhlášky č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov priznal vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu náhradu trov právneho zastúpenia za tieto právne úkony - prevzatie a príprava zastúpenia sumu 29,88 eur (§ 14 ods. 1 písm. a/ vyhlášky), vyjadrenie sumu 29,88 eur (§ 14 ods. 1 písm. b/ vyhlášky), 2 x režijný paušál za rok 2014 po 8,04 eur, celkovo trovy konania v sume 75,84 eur.

Proti rozsudku voči výroku o trovách konania v právnom vzťahu medzi navrhovateľom a vedľajším účastníkom na strane odporcu podal odvolanie navrhovateľ z dôvodu uvedeného v § 205 ods. 2 písm. f/ O.s.p. Navrhoval, aby odvolací súd na základe ust. § 220 O.s.p. rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti zmenil tak, že vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu náhradu trov konania neprizná.

V dôvodoch odvolania vytýkal súdu prvého stupňa nesprávne právne posúdenie veci, ak priznal náhradu trov právneho zastúpenia vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu napriek tomu, že ide o neúčelne vynaložené trovy konania. Samotnou úlohou združenia na ochranu spotrebiteľa je práve ochrana spotrebiteľa a výkonom tejto ochrany združením napĺňa svoje poslanie, za účelom ktorého bolo založené. Uviedol ďalej, že vedľajší účastník vstúpil do konania automaticky bez toho, aby vopred vedel o konkrétnych okolnostiach sporu, jeho vstup nebol prínosom, aj keď vo svojom vyjadrení žiadal žalobu zamietnuť z dôvodu vznesenej námietky premlčania. V tomto kontexte ale poukazoval na zákonnú úpravu v prípade spotrebiteľských zmlúv účinnú od 1.5.2014, kde právny poriadok určuje orgánu rozhodujúcemu o nároku vyplývajúcom zo spotrebiteľskej zmluvy povinnosť prihliadať na premlčanie i bez návrhu vychádzajúc z ust. § 5b Zákona o ochrane spotrebiteľa. Preto odporca ako spotrebiteľ by dosiahol v konaní rovnaký úspech bez pričinenia vedľajšieho účastníka, a to práve z dôvodu povinnosti súdu ex offo prihliadať na premlčanie nároku. Vedľajší účastník neuviedol žiadne iné skutočnosti ani právne argumenty nad rámec tých, ktoré je súd povinný zistiť sám z úradnej povinnosti a ktoré by súd prvého stupňa v tomto konaní viedli k zamietnutiu žalobného návrhu. Poukazoval na znenie ust. § 137 O.s.p. a § 142 ods. 1 O.s.p. s tým, že čo sa týka priznania náhrady účelne vynaložených trov konania v sporovom konaní existujú výnimky, ako napríklad ust. § 143, § 147 ods. 1 a § 150 O.s.p., na ktoré konkrétne poukazoval aj v tejto veci vychádzajúc z uznesenia Najvyššieho súdu SR sp.zn. 7MCdo 1/2014.

Vedľajší účastník vo vyjadrení k odvolaniu navrhovateľa uviedol, že nesúhlasí s jeho argumentáciou z dôvodu, že aplikácia § 150 ods. 1 O.s.p. na danú právnu vec je nenáležitá. Žalobca ignoruje premlčaciu lehotu a žaloby podáva v premlčaných právnych veciach a práve vedľajší účastník vo svojom nároku poukazoval na premlčanie nároku v danej veci, pričom sa nemohol spoliehať na to, že dňa 13.6.2014 vstúpi do účinnosti zákon č. 102/2014 Z.z. na základe ktorého bude súd ex offo prihliadať na premlčanie v spotrebiteľských veciach. Nakoľko dôvodne uplatnil námietku premlčania, svojím konaním chránil záujem spotrebiteľa s poukazom aj čl. 169 Lisabonskej zmluvy, čl. 38 Charty základných práv EÚ, rozsudok Súdneho dvora EÚ, ako aj ďalšie cit. rozhodnutia NS SR a ÚS SR a ČR. Navrhoval, aby odvolací súd potvrdil napadnutý výrok rozsudku o trovách konania v právnom vzťahu medzi ním a žalobcom a uplatnil si náhradu trov odvolacieho konania vo výške 22,98 eur v zmysle ich vyčíslenia a špecifikácie.

Krajský súd v Košiciach ako súd odvolací prejednal napadnutý výrok rozhodnutia bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 214 ods. 2 O.s.p.), podľa § 212 ods. 1, 3 O.s.p. spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo a dospel k záveru, že odvolanie navrhovateľa nie je dôvodné.

Navrhovateľ podal odvolanie z dôvodov uvedených v § 205 ods. 2 písm. f/ O.s.p., teda že rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Nesprávnym posúdením veci je mylná aplikácia výkladu právnej normy na zistený skutkový stav alebo použitie právnej normy, ktorú na zistený skutkový stav nemožno vôbec použiť.

Po preskúmaní veci v rozsahu uplatneného odvolacieho dôvodu odvolací súd dospel k záveru, že rozhodnutiu súdu prvého stupňa nemožno vytknúť, že by na zistený skutkový stav aplikoval neprávne zákonné ustanovenie alebo použité zákonné ustanovenie nesprávne vyložil.

Podľa § 93 ods. 1 O.s.p. sa ako vedľajší účastník môže popri navrhovateľovi alebo odporcovi zúčastniť konania ten, kto má na jeho výsledku právny záujem, pokiaľ nejde o konanie o rozvod, neplatnosť manželstva alebo o určenie, či tu manželstvo je alebo nie je. Podľa ods. 2 tohto ustanovenia ako vedľajší účastník sa môže popri navrhovateľovi alebo odporcovi zúčastniť konania aj právnická osoba, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv podľa osobitného predpisu. Týmto osobitným predpisom je aj zákon č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa (odkaz 10a pod čiarou k § 93 ods. 2 O.s.p.).

Vedľajší účastník podľa ustanovenia § 93 ods. 3 O.s.p. vstúpi do konania buď z vlastného podnetu alebo na výzvu niektorého účastníka urobenú prostredníctvom súdu. O prípustnosti vstupu vedľajšieho účastníka súd rozhodne len na návrh.

Podľa § 93 ods. 4 O.s.p. má vedľajší účastník rovnaké práva a povinnosti ako účastník, koná však iba sám za seba. Ak jeho úkony odporujú úkonom účastníka, ktorého v konaní podporuje, posúdi ich súd po uvážení všetkých okolností prípadu.

V tomto konaní ide o vec, ktorá má charakter spotrebiteľského sporu a vedľajší účastník ako právnická osoba, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv spotrebiteľa, má oprávnenie vyplývajúce mu zo zákona vystupovať v konaní a nemusí pritom preukazovať právny záujem na výsledku konania. Keďže vedľajší účastník má v konaní rovnaké práva a povinnosti ako účastník, možno vyvodiť záver, že rovnako ako „hlavný účastník“ má právo na právnu pomoc v konaní pred súdmi, čo je základné ústavné právo (čl. 47 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky). Toto právo v rámci občianskeho súdneho konania realizuje možnosťou zabezpečiť si kvalifikované právne zastúpenie splnomocneným právnym zástupcom - advokátom a vzniká mu zároveň právo na náhradu trov konania kde podľa § 137 ods. 1 O.s.p. patrí aj náhrada trov právneho zastúpenia, ktorá môže byť priznaná len v prípade, ak právo na náhradu trov právneho zastúpenia vznikne tomu účastníkovi, na strane ktorého vedľajší účastník vystupoval.

Z obsahu spisu vyplýva, že Združenie na ochranu občana spotrebiteľov OBRANA listom doručeným súdu prvého stupňa dňa 12.5.2014 oznámilo, že vstupuje do konania ako vedľajší účastník na strane odporcu. Predložilo plnú moc pre advokáta Mgr. Petra Masaroviča. Požiadalo o doručenie žalobného návrhu s prílohami a navrhlo, aby im súd priznal náhradu trov tohto konania. V podanom vyjadrení zo dňa 16.9.2014 (č.l. 70-74 spisu) vedľajší účastník vzniesol námietku premlčania celej pohľadávky žalobcom uplatňovanej žaloby a poukazoval na neprijateľnosť zmluvných dojednaní v kontexte ust. § 53 ods. 1, 4 písm. b/, ods. 5 OZ. Uplatnil náhradu trov konania v zmysle ich vyčíslenia a špecifikácie.

Odvolací súd uvádza, že účastníci majú v občianskom súdnom konaní rovnaké postavenie (§ 18 prvá veta O.s.p.). Účastník sa môže dať v konaní zastupovať zástupcom, ktorého si zvolí (§ 24 prvá veta O.s.p.). Ako zástupcu si účastník môže vždy zvoliť advokáta. Plnomocnenstvo udelené advokátovi nemožno obmedziť (§ 25 ods. 1 O.s.p.). Z týchto ustanovení je možné jednoznačne vyvodiť, že vedľajší účastník rovnako ako účastník konania má právo na zastúpenie advokátom. Toto právo mu patrí bez ohľadu na to, či niekto z jeho členov má právnické vzdelanie alebo nie. Právo na právnu pomoc vyplýva aj z čl. 47 ods. 2 Ústavy SR.

Ak vedľajšiemu účastníkovi vznikol nárok na náhradu trov konania, a pokiaľ má právo na zastúpenie advokátom, má právo aj na náhradu trov právneho zastúpenia.

Je pravdou, že povinnosťou súdu je vždy skúmať, ktoré vynaložené trovy boli potrebné na účelné uplatňovanie, resp. bránenie práva. Tento postup pritom vyplýva z ust. § 142 ods. 1 O.s.p.

Podľa § 142 ods. 1 1 O.s.p. účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelne uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

V prípade, ak vedľajšiemu účastníkovi vzniklo právo na náhradu trov konania je povinnosťou súdu skúmať, či trovy konania uplatnené vedľajším účastníkom je možné považovať za účelne vynaložené. Pre účelnosť trov platí, že trovy vynaložené účastníkom konania, vrátane vedľajšieho účastníka musia byť v príčinnej súvislosti s jeho procesným postojom k predmetu konania. Ich vynaložením sa musí sledovať procesné presadzovanie uplatneného nároku, resp. procesná obrana proti tvrdenému nároku.

Odvolací súd preskúmal úkony vedľajšieho účastníka z pohľadu ich účelnosti a dospel k záveru, že postup vedľajšieho účastníka v konaní zastúpeným právnym zástupcom bol účelný.

Vedľajší účastník si podaním zo dňa 16.9.2014 (č.l. 70-74 spisu) uplatnil náhradu trov právneho zastúpenia za dva úkony právnej služby, a to prevzatie a príprava zastúpenia, vyjadrenie vo veci. Odvolací súd tieto úkony právnej služby považuje za účelne vynaložené na bránenie práva účastníka, na strane ktorého vedľajší účastník vystupuje. Vychádzajúc z tarifnej hodnoty veci vo výške 246,58 eur je hodnota úkonu právnej služby podľa § 13a ods. 1 písm. c/ vyhl. č. 655/2004 Z.z. v znení neskorších predpisov/ vo výške 29,88 eur. K úkonom patrí režijný paušál 2 x 8,04 eur, t.j. spolu vo výške 78,84 eur.

Vzhľadom na uvedené odvolací súd konštatuje, že súd prvého stupňa správne rozhodol ak priznal vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu náhradu trov konania tak, ako je uvedená v napadnutej výrokovej časti rozsudku, a to z dôvodu ich účelnosti, s odkazom aj na správne odôvodnenie súdom prvého stupňa.

Podľa § 150 ods. 1 O.s.p. ak sú tu dôvody hodné osobitného zreteľa, nemusí súd výnimočne náhradu trov konania celkom alebo sčasti priznať. Súd prihliadne najmä na okolnosti, či účastník, ktorému sa priznáva náhrada trov konania, uviedol skutočnosti a dôkazy pri prvom úkone, ktorý mu patril; to neplatí, ak účastník konania nemohol tieto skutočnosti a dôkazy uplatniť.

Aplikácia ust. § 150 O.s.p. prichádza do úvahy v prípadoch, keď sú naplnené všetky predpoklady nepriznania náhrady trov konania, avšak súd dospeje k záveru, že sú tu dôvody zvláštneho zreteľa, pre ktoré náhradu trov celkom alebo sčasti neprizná. Musí však ísť o celkom výnimočný prípad, ktorý musí byť v rozhodnutí odôvodnený. Výnimočnosť môže spočívať v okolnostiach danej veci, ale aj v okolnostiach na strane účastníkov konania.

Odvolací súd uvádza, že v danom prípade nie je namieste aplikácia ust. § 150 ods. 1 O.s.p. z dôvodu nenaplnenia zákonných podmienok tohto ustanovenia, a to vychádzajúc zo zásady, že postavenie vedľajšieho účastníka sa v rozsahu procesných práv a povinností zhoduje s postavením hlavného účastníka, na ktorého strane vystupuje a je potrebné konštatovať, že ak vzniklo žalovanému právo na náhradu trov konania podľa ust. § 146 ods. 1 O.s.p., vzniklo právo na náhradu trov konania aj vedľajšiemu účastníkovi na strane žalovaného a jedným z druhov týchto trov konania je podľa § 137 O.s.p. aj odmena za zastupovanie, ak je zástupcom advokát. V danej veci náhrada trov konania priznaná vedľajšiemu účastníkovi pozostáva z účelne vynaložených trov konania, ktoré jednoznačne viedli, čo vyplýva z obsahu spisu k zamietnutiu návrhu.

Odvolací súd poukazuje na to, že zákonom č. 102/2014 Z.z. ako bod 11 čl. VIII bol do zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa zavedený nový § 5b v tomto znení:

Orgán rozhodujúci o nárokoch zo spotrebiteľskej zmluvy prihliada aj bez návrhu na nemožnosť uplatnenia práva, na oslabenie nároku predávajúceho voči spotrebiteľovi, vrátane jeho premlčania alebo na inú zákonnú prekážku alebo zákonný dôvod, ktoré bránia uplatniť alebo priznať plnenie predávajúceho voči spotrebiteľovi, aj keď by inak bolo potrebné, aby sa spotrebiteľ týchto skutočností dovoľával.

Ide nepochybne o legislatívne vyjadrenie princípu ochrany slabšej strany, in concreto spotrebiteľa v právnych vzťahoch. Tento zákon nadobudol účinnosť 1. mája 2014, a zákonodarca nestanovil žiadne intertemporálne pravidlá. Odvolací súd dospel k záveru, že súd prvého stupňa správne vzal zreteľ na ust. § 5b zák. č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa, lebo ako „orgán rozhodujúci o nárokoch zo spotrebiteľskej zmluvy“ bol povinný prihliadnuť na zákonný dôvod, ktorý bráni priznať plnenie požadované návrhom.

Odvolací súd zároveň poukazuje na to, že napriek tomu, že ust. § 5b zák. č.250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa nadobudol účinnosť až 1.5.2014, tento právny predpis, nemá prechodné ustanovenia, nejde o normu hmotného, ale procesného práva, čo znamená, že od jeho účinnosti sa vzťahuje aj na právne vzťahy založené pred týmto dňom.

Odvolací súd konštatuje, že vyjadrenie vedľajšieho účastníka na strane odporcu, v ktorom vzniesol námietku premlčania uplatneného nároku, aj keď bolo podané po účinnosti zákona č. 102/2014 Z.z., t.j. po dni 1.5.2014, aj tak je potrebné tento úkon považovať za účelný, nakoľko nárok navrhovateľa bol premlčaný.

O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 224 ods. 1 s použitím § 142 ods. 1 O.s.p..

Vedľajší účastník mal v odvolacom konaní plný úspech, preto mu patrí náhrada trov konania za jeden úkon právnej služby - vyjadrenie k odvolaniu z 23.12.2014 vo výške 1/2 tarifnej odmeny (§ 13a ods. 2 písm. b/ vyhl. č. 655/2004 Z.z. v znení neskorších predpisov) - 14,94 eur, k tomu patrí aj režijný paušál 8,04 eur (§ 16 ods. 3 cit. vyhl.). Celkové trovy odvolacieho konania sú 22,98 eur.

Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3 : 0 (§ 3 ods. 9 zák. č.757/2004 Z. z. o súdoch v znení účinnom od 1. mája 2011).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.